

32003R1335

L 187/16

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

26.7.2003.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1335/2003**(2003. gada 25. jūlijs)****par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000 ⁽²⁾, jo īpaši tās 247. un 247.a pantu,

tā kā:

(1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienų Muitas kodeksa izveidi 220. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 239. pantā noteikts, ka atsevišķos gadījumos uz ievedmuitas un izvedmuitas nodokļiem neattiecas vēlāka iegrāmatošana vai taisnīguma labad tos var atmaksāt vai atlaist.

(2) Ņemot vērā, ka saskaņā ar 8. pantu Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmumā 2000/597/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽³⁾ par tradicionālo pašu resursu iekasēšanu pamatā atbild dalībvalstis, lēmums par to, vai saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu uz ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļiem attiecināma vēlāka iegrāmatošana vai saskaņā ar minētās regulas 239. pantu attiecīgie nodokļi ir atmaksājami vai atlaizami, pirmām kārtām jāpieņem dalībvalstu iestādēm.

(3) Lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret tirgotājiem un aizsargātu Kopienų finansiālās intereses, pienākums nodot Komisijai dokumentāciju lēmuma pieņemšanai tomēr jāsauglabā gadījumos, kad dalībvalstis uzskata, ka lēmumā jābūt labvēlīgam, kā arī a) ir norāde par Komisijas maldīgu darbību vai bezdarbību, b) lietas apstākļi ir saistīti ar izmeklēšanas darbībām, ko Kopiena veic saskaņā ar Padomes 1997. gada 13. marta Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpēju palīdzību un minēto iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu ⁽⁴⁾, vai c) attiecīgo nodokļu summa ir EUR 500 000 vai lielāka.

(4) Šāds pienākums pārsūtīt dokumentāciju tomēr nav jāsauglabā, ja Komisija jau pieņēmusi lēmumu faktiski un juridiski līdzvērtīgā lietā, tā ka dalībvalstis var pamatot savu galīgo lēmumu ar Komisijas jaunāko faktiski un juridiski līdzvērtīgo lēmumu.

(5) Komisijas Regula (EK) Nr. 2454/93 ⁽⁵⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 881/2003 ⁽⁶⁾, tādēļ attiecīgi jāgroza.

(6) Muitas kodeksa komiteja nav sniegusi atzinumu tās priekšsēdētāja noteiktajā termiņā. Komisija tādēļ nosūtījusi Padomei priekšlikumu par attiecīgajiem pasākumiem. Tā kā Padome nav pieņēmusi lēmumu termiņā, kas noteikts 6. panta 5. punktā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, kas nosaka Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁷⁾, minēto pasākumu noteikšana tādēļ ir Komisijas ziņā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulā (EEK) Nr. 2454/93 tiek izdarīti šādi grozījumi:

1. Regulas 869. pantā:

a) ar šādu apakšpunktu aizstāj b) apakšpunktu:

“b) gadījumos, kad tās uzskata, ka Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, izņemot gadījumus, kuros saskaņā ar 871. pantu dokumentācija jāpārsūta Komisijai. Gadījumos, kad piemērojams 871. panta 2. punkta otrais ievilkums, muitas iestādes tomēr var nepieņemt lēmumu par attiecīgo nodokļu iegrāmatošanas atcelšanu līdz saskaņā ar 871. līdz 876. pantu uzsāktās procedūras nobeigumam.”;

b) panta c) apakšpunktu svītrot;

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 311, 12.12.2000., 17. lpp.⁽³⁾ OV L 253, 7.10.2000., 42. lpp.⁽⁴⁾ OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 134, 29.5.2003., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

c) pantu papildina ar šādām divām daļām:

“Ja atmaksāšanas vai atlaišanas lūgums ir iesniegts saskaņā ar Kodeksa 236. pantu saistībā ar Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, pēc analogijas piemēro šā panta pirmās daļas b) apakšpunktu un 871. līdz 876. pantu.

Lai piemērotu iepriekš minētos pantus, dalībvalstis sniedz savstarpēju palīdzību, jo īpaši attiecībā uz tās dalībvalsts muitas iestāžu pieļautām kļūdām, kura nav atbildīga par lēmuma pieņemšanu.”.

2. Regulas 870. līdz 872. pantu aizstāj ar šādiem:

“870. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka Komisijas rīcībā ir to gadījumu saraksts, kuros piemēroti šādi noteikumi:

— 869. panta a) apakšpunkts,

— Kodeksa 236. pants saistībā ar Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ja saskaņā ar 2. punktu nav pieprasīts nekāds paziņojums,

— 869. panta b) apakšpunkts, ja saskaņā ar 2. punktu nav pieprasīts nekāds paziņojums.

2. Katra dalībvalsts iepazīstina Komisiju ar to gadījumu sarakstu, kuros no attiecīgā uzņēmēja neiekasētās summas apmērs attiecībā uz vienu vai vairākām ieviešanas vai izvešanas darbībām tikai vienas kļūdas rezultātā pārsniedz EUR 50 000 un ir piemēroti Kodeksa 236. panta noteikumi saistībā ar Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu vai 869. panta b) apakšpunktu, sniedzot konspektīvu pārskatu par katru gadījumu. Šo paziņojumu nosūta katra gada pirmajā un trešajā ceturksnī par visiem gadījumiem, par kuriem iepriekšējā pusgadā ir pieņemts lēmums par neiekasēto nodokļu neiegrāmatošanu.

871. pants

1. Muitas iestāde nosūta lietu Komisijai, lai to izšķirtu saskaņā ar 872. līdz 876. pantā izklāstīto procedūru, ja attiecīgā iestāde uzskata, ka nav ievēroti Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi un:

— uzskata, ka Komisija pieļāvusi kļūdu Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē,

— uz lietas apstākļiem attiecas secinājumi izmeklēšanā, ko Komisija veikusi saskaņā ar Padomes 1997. gada 13. marta Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu administratīvo

iestāžu savstarpēju palīdzību un minēto iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (*), vai saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem vai nolīgumiem, kurus Kopiena noslēgusi ar valsti vai valstu grupu un kuros paredzēta šāda Kopienas veikta izmeklēšana, vai

— no attiecīgā uzņēmēja neiekasētās summas apmērs attiecībā uz vienu vai vairākām ieviešanas vai izvešanas darbībām, kas radies tikai vienas kļūdas rezultātā, ir EUR 500 000 vai vairāk.

2. Šā panta 1. punktā minētie gadījumi tomēr nav jānodod Komisijas izskatīšanai, ja:

— Komisija saskaņā ar 872. līdz 876. pantā izklāstīto procedūru jau pieņēmusi lēmumu lietā, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus,

— Komisija jau izskata lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

3. Komisijai iesniegtajā dokumentācijā iekļauj visas ziņas, kas nepieciešamas pilnīgai lietas izskatīšanai. Tajā iekļauj sīkas ziņas par attiecīgā uzņēmēja rīcību, jo īpaši par viņa profesionālo pieredzi, godprātību un centību. Šim novērtējumam pievieno visas ziņas, kas var pierādīt uzņēmēja rīcību labā ticībā. Dokumentācijā iekļauj arī personas, kura iesniedz atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikumu, parakstītu paziņojumu, kurā tā apliecina, ka ir iepazinies ar lietu, un kurā norādīts, ka minētajai personai nav nekā piebilstama, vai kurā uzrādītas visas papildu ziņas, kas pēc viņas ieskata jāiekļauj lietā.

4. Tiklīdz Komisija saņēmusi dokumentāciju, tā informē attiecīgo dalībvalsti.

5. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts sniegtās ziņas nav pietiekamas, lai attiecīgajā lietā varētu pieņemt lēmumu, pilnīgi pārzinot faktus, Komisija var pieprasīt papildu ziņas.

6. Ja rodas viena no turpmāk norādītajām situācijām, Komisija nosūta dokumentāciju atpakaļ muitas iestādei un 872.–876. pantā norādīto procedūru neuzskata par uzsāktu:

— dokumentācijā atklājas muitas iestādes, kas pārsūtījusi dokumentāciju, un personas, kura parakstījusi 3. punktā norādīto paziņojumu, nevienprātība fakti izklāsta ziņā,

— dokumentācija ir acīmredzami nepilnīga, jo tajā nav iekļauts neviens dokuments, kas pamatotu dokumentācijas nodošanu izskatīšanai Komisijā,

— saskaņā ar 1. un 2. punktu dokumentācija nav jāpārsūta,

- nav konstatēta muitas parāda esība,
- muitas iestāde laikā, kad Komisija izskata attiecīgo dokumentāciju, ir iesniegusi tai jaunas ziņas, kas attiecas uz minēto dokumentāciju, vai tāda rakstura ziņas, kas būtiski groza sniegto faktu izklāstu vai juridisko izvērtējumu.

872. pants

Komisija nosūta dalībvalstīm 871. panta 3. punktā norādītās dokumentācijas kopiju 15 dienās no dienas, kurā tā minēto dokumentāciju saņēmusi.

Attiecīgās lietas izskatīšanu iespējami īsā laikā iekļauj 873. pantā paredzētās ekspertu grupas sanāksmes darba kārtībā.

(*) OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.”

3. Regulas 873. līdz 875. pantu aizstāj ar šādiem:

“873. pants

Pēc apspriešanās ar ekspertu grupu, kurā ir visu dalībvalstu pārstāvji un kas sanāk komitejā, lai izskatītu attiecīgo lietu, Komisija pieņem lēmumu par to, vai izskatāmās lietas apstākļi ir tādi, ka attiecīgie nodokļi nav jāiegrāmato.

Minēto lēmumu pieņem deviņos mēnešos no dienas, kurā Komisija ir saņēmusi 871. panta 3. punktā norādīto dokumentāciju. Ja dokumentācijā nav iekļauta 871. panta 3. punktā norādītā deklarācija vai uzņēmēja rīcības sīks izvērtējums, deviņus mēnešus tomēr skaita tikai no dienas, kurā Komisija saņēmusi minētos dokumentus. Komisija attiecīgi informē muitas iestādi un attiecīgo personu.

Ja Komisija lēmuma pieņemšanas nolūkā ir uzskatījusi par nepieciešamu pieprasīt no dalībvalsts papildu ziņas, deviņu mēnešu termiņu pagarina par laiku, ka pagājis no dienas, kurā Komisija nosūtījusi papildu ziņu pieprasījumu, līdz dienai, kurā tā minētās ziņas saņēmusi. Komisija informē attiecīgo personu par procedūras pagarināšanu.

Ja Komisija lēmuma pieņemšanas nolūkā pati veic izmeklēšanu, deviņu mēnešu termiņu pagarina par laiku, kas nepieciešams izmeklēšanas pabeigšanai. Šāds pagarinājums nepārsniedz deviņus mēnešus. Komisija paziņo muitas iestādei un attiecīgajai personai izmeklēšanas uzsākšanas un izbeigšanas datumu.

Ja Komisija ir darījusi attiecīgajai personai zināmus savus iebildumus saskaņā ar 872.a pantu, deviņu mēnešu termiņu pagarina par vienu mēnesi.

874. pants

Attiecīgajai dalībvalstij paziņo 873. pantā norādīto lēmumu pēc iespējas īsā laikā un katrā gadījumā viena mēneša laikā pēc minētajā pantā noteiktā termiņa izbeigšanās.

Komisija dara dalībvalstīm zināmus savus pieņemtos lēmumus, lai palīdzētu muitas iestādēm pieņemt lēmumus situācijās, kurās skarti līdzvērtīgi faktiskie un tiesiskie jautājumi.

875. pants

Ja 873. pantā norādītajā lēmumā ir konstatēts, ka izskatāmās lietas apstākļi ir tādi, ka attiecīgie nodokļi nav jāiegrāmato, Komisija var precizēt nosacījumus, ar kādiem dalībvalstis var atturēties no nodokļu pēcmuitošā iegrāmatošanas gadījumos, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.”

4. Regulas 899. pantu aizstāj ar šādu:

“899. pants

1. Ja muitas lēmējīestāde konstatē, ka saskaņā ar Kodeksa 239. panta 2. punktu tai iesniegtais atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikums:

- pamatots ar iemesliem, kas atbilst kādiem no 900. līdz 903. pantā norādītajiem lietas apstākļiem, un šie iemesli neizriet no attiecīgās personas ļaunprātības vai acīmredzamas nolaidības, tā atmaksā vai atlaiž attiecīgo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu,
- pamatots ar iemesliem, kas atbilst kādiem no 904. pantā norādītajiem lietas apstākļiem, tā neatmaksā un neatlaiž attiecīgo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu.

2. Pārējos gadījumos, izņemot tos, kad dokumentācija jāiesniedz Komisijai saskaņā ar 905. pantu, muitas lēmējīestāde pati pieņem lēmumu piešķirt ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksāšanu vai atlaišanu, ja ir īpaša situācija, kas izriet no lietas apstākļiem, kuros attiecīgajai personai nevar piedēvēt ļaunprātību vai acīmredzamu nolaidību.

Ja piemēro 905. panta 2. punkta otro ievilkumu, muitas iestādes var nepieņemt lēmumu atļaut attiecīgo nodokļu atmaksāšanu vai atlaišanu līdz saskaņā ar 906.–909. pantu uzsāktās procedūras izbeigšanas dienai.

3. Kodeksa 239. panta 1. punktā un šajā pantā “attiecīgā persona” ir 878. panta 1. punktā norādītā persona vai personas, vai viņu pārstāvji un visas citas personas, kas iesaistītas attiecīgo preču muitas formalitāšu kārtošā vai devušas šo formalitāšu kārtošā nepieciešamos norādījumus.

4. Lai piemērotu 1. un 2. punktu, dalībvalstis sniedz savstarpēju palīdzību, jo īpaši attiecībā uz tās dalībvalsts muitas iestāžu pieļautām kļūdām, kura nav atbildīga par lēmuma pieņemšanu.”

5. Aiz 904. panta iekļauj šādu pantu:

“904.a pants

1. Ja saskaņā ar 2. pantu paziņojums nav pieprasīts, katra dalībvalsts nodrošina, ka Komisijas rīcībā ir to gadījumu saraksts, kuros piemērots 899. panta 2. punkts.

2. Katra dalībvalsts dara Komisijai zināmu to gadījumu sarakstu, kuros tā piemērojusi 899. panta 2. punkta noteikumus un atmaksātās vai atlaistās summas apmērs attiecībā uz vienu vai vairākām ieviešanas vai izvešanas darbībām tikai vienas īpašas situācijas rezultātā pārsniedz EUR 50 000, kā arī sniedz konspektīvu pārskatu par katru gadījumu. Šo paziņojumu nosūta katra gada pirmajā un trešajā ceturksnī par visiem gadījumiem, par kuriem iepriekšējā pusgadā ir pieņemts lēmums nodokļus atmaksāt vai atlaist.”

6. Regulas 905. un 906. pantu aizstāj ar šādiem:

“905. pants

1. Ja saskaņā ar Kodeksa 239. panta 2. punktu iesniegtu atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikumu argumentē ar pierādījumiem, kas var apliecināt īpašu situāciju tādu apstākļu dēļ, kuros attiecīgajai personai nevar piedēvēt ļaunprātību vai acīmredzamu nolaidību, dalībvalsts, kurai ir piederīga attiecīgā muitas lēmējietāde, pārsūta lietu Komisijai, lai to nokārtotu saskaņā ar 906. līdz 909. pantā izklāstīto procedūru, ja:

— iestāde uzskata, ka īpašā situācija radusies Komisijas pienākumu neizpildes rezultātā,

— uz lietas apstākļiem attiecas secinājumi izmeklēšanā, ko Komisija veikusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 515/97 vai saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem vai nolīgumiem, kuros Kopiena noslēgusi ar valstīm vai valstu grupām un kuros ir paredzēta šāda Kopienas veikta izmeklēšana, vai

— summas apmērs, par ko attiecīgā persona var būt atbildīga saistībā ar vienu vai vairākām ieviešanas vai izvešanas darbībām, kas radies tikai vienas īpašas situācijas dēļ, ir EUR 500 000 vai vairāk.

Terminu “attiecīgā persona” interpretē tāpat kā 899. pantā.

2. Šā panta 1. punktā minētie gadījumi tomēr nav jānodod Komisijas izskatīšanai, ja:

— Komisija saskaņā ar 906. līdz 909. pantā izklāstīto procedūru jau pieņēmusi lēmumu lietā, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus,

— Komisija jau izskata lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

3. Komisijai iesniegtajā dokumentācijā iekļauj visas ziņas, kas nepieciešamas pilnīgai lietas izskatīšanai. Tajā iekļauj sīkas ziņas par attiecīgā uzņēmēja rīcību, jo īpaši par viņa profesionālo pieredzi, godprātību un centību. Šim novērtējumam pievieno visas ziņas, kas var pierādīt uzņēmēja rīcību labā ticībā. Dokumentācijā iekļauj arī personas, kura iesniedz atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikumu, parakstītu paziņojumu, kurā tā apliecina, ka ir iepazinusies ar lietu, un kurā norādīts, ka minētajai personai nav nekā piebilstama, vai kurā uzrādītas visas papildu ziņas, kuras pēc viņas ieskata jāiekļauj lietā.

4. Tiklīdz Komisija ir saņēmusi dokumentāciju, tā informē attiecīgo dalībvalsti.

5. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts sniegtās ziņas nav pietiekamas, lai attiecīgajā lietā varētu pieņemt lēmumu, pilnīgi pārzinot faktus, Komisija var pieprasīt papildu ziņas.

6. Ja rodas viena no turpmāk norādītajām situācijām, Komisija nosūta dokumentāciju atpakaļ muitas iestādei un 906. līdz 909. pantā norādīto procedūru neuzskata par uzsāktu:

— dokumentācijā atklājas muitas iestādes, kura pārsūtījusi dokumentāciju, un personas, kura parakstījusi 3. punktā norādīto paziņojumu, nevienprātība fakti izklāsta ziņā,

— dokumentācija ir acīmredzami nepilnīga, jo tajā nav iekļauts neviens dokuments, kas pamatotu dokumentācijas nodošanu izskatīšanai Komisijā,

— saskaņā ar 1. un 2. punktu dokumentācija nav jāpārsūta,

- nav konstatēta muitas parāda esība,
- muitas iestāde laikā, kad Komisija izskata attiecīgo dokumentāciju, ir iesniegusi tai jaunas ziņas, kas attiecas uz minēto dokumentāciju, vai tāda rakstura ziņas, kuras būtiski groza sniegto faktu izklāstu vai juridisko izvērtējumu.

906. pants

Komisija nosūta dalībvalstīm 905. panta 3. punktā norādītās dokumentācijas kopiju 15 dienās no dienas, kurā tā minēto dokumentāciju saņēmusi.

Attiecīgās lietas izskatīšanu iespējami īsā laikā iekļauj 907. pantā paredzētās ekspertu grupas sanāksmes darba kārtībā.”

7. Regulas 907. un 908. pantu aizstāj ar šādiem:

“907. pants

Pēc apspriešanās ar ekspertu grupu, kurā ir visu dalībvalstu pārstāvji un kas sanāk komitejā, lai izskatītu attiecīgo lietu, Komisija pieņem lēmumu par to, vai izskatāmā situācija ir pamats nodokļu atmaksāšanai vai atlaišanai.

Minēto lēmumu pieņem deviņos mēnešos no dienas, kurā Komisija ir saņēmusi 905. panta 3. punktā norādīto lietu. Ja dokumentācijā nav iekļauta 905. panta 3. punktā norādītā deklarācija vai uzņēmēja rīcības sīks izvērtējums, deviņus mēnešus tomēr skaita tikai no dienas, kurā Komisija saņēmusi minētos dokumentus. Komisija attiecīgi informē muitas iestādi un atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikuma iesniedzēju personu.

Ja Komisija lēmuma pieņemšanas nolūkā ir uzskatījusi, ka jāpieprasa no dalībvalsts papildu ziņas, deviņu mēnešu termiņu pagarina par laiku, kas pagājis no dienas, kurā Komisija nosūtījusi papildu ziņu pieprasījumu, līdz dienai, kurā tā minētās ziņas saņēmusi. Personu, kura iesniegusi atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikumu, informē par termiņa pagarinājumu.

Ja Komisija lēmuma pieņemšanas nolūkā pati veic izmeklēšanu, deviņu mēnešu termiņu pagarina par laiku, kas nepieciešams izmeklēšanas pabeigšanai. Šāds pagarinājums nepārsniedz deviņus mēnešus. Muitas iestādei un personai, kas iesniegusi atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikumu, paziņo izmeklēšanas uzsākšanas un izbeigšanas datumu.

Ja Komisija ir paziņojusi personai, kura iesniegusi atmaksāšanas vai atlaišanas pieteikumu, savus iebildumus saskaņā ar 906.a pantu, deviņu mēnešu termiņu pagarina par vienu mēnesi.

908. pants

1. Attiecīgajai dalībvalstij paziņo 907. pantā norādīto lēmumu pēc iespējas īsā laikā, katrā gadījumā — viena mēneša laikā pēc minētajā pantā noteiktā termiņa izbeigšanās.

Komisija dara dalībvalstīm zināmus savus pieņemtos lēmumus, lai palīdzētu muitas iestādēm pieņemt lēmumus lietās, kuras skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

2. Lēmējiestāde nolemj par tai iesniegtā pieteikuma pieņemšanu vai atteikšanu, pamatojoties uz Komisijas lēmumu, kas paziņots saskaņā ar 1. punktu.

3. Ja 907. pantā norādītajā lēmumā ir konstatēts, ka izskatāmās lietas apstākļi ir pamats atmaksāšanai vai atlaišanai, Komisija var precizēt nosacījumus, ar kādiem dalībvalstis var atmaksāt vai atlaist nodokļus gadījumos, kuros skarti līdzvērtīgi faktiskie un tiesiskie jautājumi.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 1. pantu piemēro no 2003. gada 1. augusta visām lietām, kas nav nosūtītas Komisijai lēmuma pieņemšanai līdz minētajam datumam.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2003. gada 25. jūlijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Frederik BOLKESTEIN